

การศึกษาการแก้ปัญหาการเขียนสะกดคำที่นักเรียนมักเขียนผิด
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1
วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา

โดย
นางสาวมณี โขคนัดิ

วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา
285 /2 ซ.สาธุประดิษฐ์ 19 แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา
กรุงเทพมหานคร 10120

ชื่องานวิจัย การศึกษาการแก้ปัญหาการเขียนสะกดคำที่นักเรียนมักเขียนผิด ของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา

ชื่อผู้วิจัย นางสาวมณี โชคนันติ

ตำแหน่ง ครูผู้สอน

วุฒิการศึกษาปริญญาตรี (ศษ.บ.)

สถานที่ทำงาน วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา

โทรศัพท์ 098-5696883

ปีที่ทำวิจัย ปีการศึกษา 2563

ประเภทวิจัย วิจัยในชั้นเรียน

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้คือ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำที่มักเขียนผิด และศึกษา
ระดับความพึงพอใจของนักเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำที่มักเขียนผิด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา โดยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 คน โดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียน
สะกดคำมักเขียนผิดวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่1 ผลการวิจัยพบว่านักเรียน
นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่1 สามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้องมากขึ้นโดยมีค่าเฉลี่ย มีระดับความพึง
พอใจอยู่ในระดับดีมาก โดยสรุปได้ว่าการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำผิดนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ
ได้และครูผู้ทำการวิจัยก็จะได้พัฒนาต่อไปเพื่อให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นเครื่องมือของคนในชาติเพื่อการสื่อสารทำความเข้าใจกัน คำในภาษาไทยที่ประกอบด้วยเสียง รูปพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ต้องเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง เพื่อให้เข้าใจหลักการเขียน และนำไปใช้สื่อสารให้เกิดประสิทธิภาพ การเขียนสะกดคำจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ควรระมัดระวังในการใช้ภาษาไทย เพราะการสะกดคำผิดความหมายของคำก็ผิดไปด้วยการเขียนสะกดคำจึงเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการวางรากฐานในการเขียน ดังที่ กำชัย ทองหล่อ (2552 : 160) ได้กล่าวว่า ภาษาจะให้เข้าใจความหมายกันได้ต้องการกำหนดตัวอักษรเป็นหลัก เพราะตัวอักษรเป็นเครื่องหมายแทนคำพูดดังนั้นการเขียนสะกดคำจึงนับว่าเป็นส่วนสำคัญมากในการใช้ภาษา

จากการตรวจงานของนักเรียนในวิชาภาษาไทยที่ทำส่ง พบว่ามีนักเรียนส่วนหนึ่งมีการเขียนคำผิดบ่อยครั้ง ปัญหาสำคัญที่ทำให้งานเขียนมีข้อบกพร่อง คือการเขียนสะกดคำผิด ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยด้านการเขียนยังไม่เป็นที่น่าพอใจ สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดนั้น อาจมาจากการไม่เข้าใจความหมายของคำ การที่เลียนแบบพฤติกรรม จากการใช้สื่อเทคโนโลยี จากการรวบรัด การตัดคำเพื่อให้เกิดความกระชับของประโยค การสร้างสรรค์คำขึ้นมาเองในหมู่คณะของตน เกิดการเลียนแบบจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ด้วยเหตุผลเหล่านี้จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยค่อนข้างต่ำซึ่งเป็นปัญหาที่จำเป็นต้องแก้ไข เพราะถ้าผู้เรียนเขียนสะกดคำผิด จะส่งผลให้การเขียนขาดประสิทธิภาพ ไม่สามารถสื่อสารกับผู้อ่านได้ตรงตามจุดประสงค์ ปัญหาการเขียนสะกดคำไม่ถูกต้องตามรูปแบบส่วนหนึ่งมาจากการที่นักเรียนไม่พยายามให้ความสำคัญในการแก้ไขคำที่มักเขียนผิด เพราะหากนักเรียนได้ลงมือเขียนคำผิดด้วยตนเองบ่อยๆ นักเรียนก็จะสามารถทราบถึงข้อผิดพลาดของตนเอง ที่มักเขียนผิด คำว่าอะไรบ้าง โดยหากเขียนซ้ำอีกในคราวต่อไป ก็จะทำให้เกิดความผิดพลาดลดน้อยลง ส่วนสาเหตุอื่น ๆ ที่ทำให้เขียนสะกดคำไม่ถูกต้องนั้น ส่วนมากนักเรียนไม่เข้าใจความหมายของคำ ไม่รู้ว่าจะถูกต้องเขียนอย่างไร และไม่สนใจติดตามว่าเขียนอย่างไรถูก สรุปได้ว่าสาเหตุการเขียนสะกดคำผิดเกิดจากการที่นักเรียนลเลย และไม่ตระหนักใน ความสำคัญของการเขียนให้ถูกต้อง การขาดความระมัดระวัง ไม่ศึกษาพิจารณาถึงหลักเกณฑ์การสะกดคำให้รอบคอบเสียก่อน อีกทั้งขาดการสังเกต ไม่รู้ความหมายของคำ และไม่รู้ว่าจะถูกต้องเขียนอย่างไรจึงทำให้เขียนคำเหล่านั้นผิด

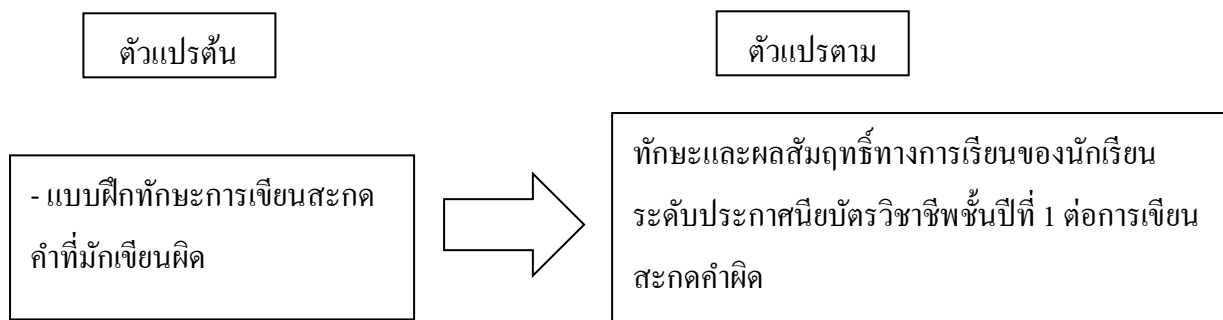
จากปัญหาดังกล่าว การที่ผู้เรียนจะเกิดทักษะการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องนั้น ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกฝน การจัดการเรียนรู้ของครูก็จำเป็นต้องพัฒนาด้วยเช่นกัน ครูต้องใช้รูปแบบการสอนที่หลากหลายและเลือกใช้สื่อเป็น องค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษา ซึ่งจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆ พบว่ารูปแบบของ กิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะของนักเรียนได้คือการสอนโดยใช้แบบฝึก (อรอุมา ตั้งพัฒนาสมบูรณ์, 2546 : 4) เพราะแบบฝึกสามารถลดภาระของครู แต่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ การที่ครูสร้างและนำแบบฝึกไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนต้องมีความเหมาะสมกับระดับวัยความรู้ความสามารถของผู้เรียนคือได้สนองความสนใจ ความสามารถของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างเต็มที่ และต้องคำนึงถึงพัฒนาการและวุฒิภาวะของผู้เรียน พร้อมทั้งช่วยในเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะผู้เรียนมีความสามารถแตกต่างกัน ซึ่งก็สอดคล้องกับ ขนิษฐา แสงภักดี (2540 : 10) ได้กล่าวไว้ว่าแบบฝึกคือสื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างทักษะต่างๆ ให้ผู้เรียนมีประสบการณ์สามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาการเรียนการสอนทุกวิชา โดยเฉพาะการฝึกทักษะทางภาษาในทุกๆ ด้าน เป็นเครื่องช่วยให้เกิดการเรียนรู้ เกิดแรงจูงใจ และสามารถตรวจสอบผลการเรียนทำให้ทราบความก้าวหน้าและข้อบกพร่องอันส่งผลต่อทัศนคติและประสิทธิภาพในการเรียนรู้ได้อย่างดี

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำที่มักเขียนผิด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

2. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำที่มักเขียนผิด

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำที่มักเขียนผิดดีขึ้น หลังจากใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ
นิยามศัพท์

พัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำที่มักเขียนผิด หมายถึง คะแนนที่ผู้เรียนสามารถทำได้จากแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกให้ผู้เรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

แบบฝึกทักษะในการเขียนสะกดคำที่มักเขียนผิด หมายถึงแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำผิด ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

แนวคิด ทฤษฎี

ในการศึกษาค้นคว้าการแก้ปัญหาการเขียนสะกดคำที่นักเรียนมักเขียนผิด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ความหมายของการสะกดคำ
2. ความสำคัญของการสะกดคำ
3. ปัญหาในการสะกดคำ
4. ความมุ่งหมายในการสอนสะกดคำ
5. ความหมายของชุดฝึกทักษะ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 7.

ความหมายของการสะกดคำ

จากการศึกษาวิจัยของนักการศึกษา ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

จิตตา ลีสมบูรณวงศ์ (2538 : 8) สรุปความหมายของการเขียนสะกดคำว่า การเขียนสะกดคำหมายถึงการช่วยให้นักเรียนรู้หลักเกณฑ์ เรียงลำดับตัวอักษร หรือการเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ให้ถูกต้องตามหลักภาษาและพจนานุกรม เพื่อจะได้อ่านและเขียนคำได้ถูกต้อง และมีความหมายสามารถใช้สื่อสารได้

ทฤษฎี ธีระวัฒนาพันธุ์ (2536 : 14) ให้ความหมายว่า การสะกดคำหมายถึงการสอนให้นักเรียนรู้จักกฎเกณฑ์ในการเรียงลำดับตัวอักษร หรือการเรียงลำดับ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ให้ถูกต้องตามหลักภาษา และถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน เพื่อจะได้อ่านออกเสียงได้ชัดเจน เขียนได้ถูกต้องและมีความหมายสามารถใช้สื่อสารกันได้อย่างเข้าใจในสังคมของผู้ใช้ภาษาเหล่านั้น

สมศักดิ์ คงแก้ว (2538 : 29) สรุปว่าการสอนเขียนสะกดคำเป็นการสอนเพื่อให้นักเรียนรู้จักหลักเกณฑ์ของการเรียงลำดับตัวอักษรในคำหนึ่งๆ เพื่อจะให้ออกเสียงได้ชัดเจนและเขียนคำนั้นได้ถูกต้อง มีกระบวนการเรียนคือเรียนรู้คำผิดออกเสียงคำ เรียนรู้ความสัมพันธ์ของตัวอักษรกับเสียง จำนวนรูปร่างของคำและจัดลำดับตัวอักษรในคำนั้นๆ ในการสอนเขียนสะกดคำ ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้น่าสนใจ น่าเรียนและน่าสนใจ เพื่อนักเรียนจะได้ไม่เบื่อหน่าย และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

จากการให้ความหมายของคำว่า การเขียนสะกดคำของนักการศึกษาหลายท่านดังกล่าวข้างต้น จึงพอสรุปความหมายของการเขียนสะกดคำได้ว่า การเขียนสะกดคำหมายถึงความสามารถในการใช้กฎเกณฑ์ในการเขียนเรียงลำดับ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดและตัวการันต์ให้เป็นคำที่ถูกต้องตามพจนานุกรม และหลักเกณฑ์ทางภาษาเพื่อสื่อความหมายและใช้ในชีวิตประจำวันได้

ความสำคัญของการสะกดคำ

การเขียนสะกดคำได้ถูกต้องนั้น จะสามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจตรงกันได้อย่างชัดเจน และถูกต้อง มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้หลายท่าน ดังนี้

วรรณิ โสมประยูร (2544 : 156) กล่าวว่า การสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียนอย่างหนึ่ง เพราะเด็กต้องรู้จักสะกดคำได้ถูกต้องก่อน จึงสามารถเขียนประโยคหรือเรื่องราวได้ ถ้าเด็กเขียนสะกดคำไม่ได้เด็กจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องจากผู้อื่น และแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเองได้

มะลิ มกรามณี ประยูร (2541 : 61) กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญในการเขียนเพื่อสื่อความหมายได้ตรงตามที่ต้องการคือการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง เพราะจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสารได้ถูกต้อง รวดเร็ว ซึ่งจะเป็นรากฐานสำคัญในการศึกษาวิชาต่างๆ ต่อไป หากสะกดคำไม่ถูกต้องย่อมก่อให้เกิดผลเสียต่อการเขียน อาจทำให้เกิดการเข้าใจผิดและไม่สามารถส่งสารได้ตรงตามต้องการ

พัชรี วรจรัสรังสี (2542 : 52) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องหรือการสะกดตัวการันต์ เป็นการเขียนตามคำบอก ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นและมีความสำคัญมากเพราะการสะกดตัวการันต์ได้ถูกต้องจะทำให้อ่านหนังสือออกและเขียนหนังสือได้ถูกต้อง ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนวิชาต่างๆ และเป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับชั้นสูงๆ ต่อไป

จากคำกล่าวและข้อคิดเห็นของนักวิชาการดังกล่าว จึงสรุปความสำคัญของการเขียนสะกดคำได้ว่า การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับนักเรียนที่ต้องฝึกฝนให้สามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง เพื่อสื่อความหมายได้ตามต้องการ ทั้งในด้านการเรียนวิชาอื่นๆ และการเขียนเพื่อติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน หากเขียนสะกดคำไม่ถูกต้องก็จะทำให้ความหมายเปลี่ยนไปได้ ทำให้เกิดปัญหาหรือเกิดอุปสรรคในการสื่อสาร นอกจากนั้นการเขียนสะกดคำยังเป็นเครื่องบ่งบอกถึงความรู้ความสามารถของผู้เขียนได้ด้วยว่ามีทักษะทางภาษามากน้อยเพียงไร จึงเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่จะต้องให้ความสนใจและพัฒนาการเขียนของนักเรียนให้มากขึ้น

ปัญหาในการสะกดคำ

ดังที่กล่าวมาแล้วว่า การสะกดคำมีความสำคัญมากในการสื่อสารโดยวิธีเขียน ทั้งนี้เพราะทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายที่ถูกต้องจากเรื่องราวต่างๆ ได้ และการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการฟัง พูด อ่าน และเขียน เด็กจำเป็นต้องเรียนรู้คำที่เป็นมาตรฐานในการเรียนเบื้องต้น จุดประสงค์หลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยที่มุ่งให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษา ทั้งในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนตามควรแก่วัย นักเรียนจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในหลักเกณฑ์การฟัง พูด อ่าน และเขียนเพราะเป็นหลักเกณฑ์พื้นฐานที่สำคัญในการเรียน แต่ปัญหาสำคัญคือนักเรียนยังเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง ซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวถึงสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนไว้หลายประการ ดังนี้

วรรณิ โสมประยูร (2537 : 157) ได้สรุปสาเหตุที่นักเรียนเขียนผิดไว้ ดังนี้

1. นักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับคำผิด โดยเห็นแบบอย่างที่จะสะกดคำผิด
2. นักเรียนไม่รู้หลักภาษา เช่น ไม่รู้จักการประวิสรรชนีย์ หลักการใช้ ศ ษ ส หลักสะกดการันต์ หลักการผันวรรณยุกต์ หลักมาตราตัวสะกด และอื่นๆ
3. นักเรียนไม่ทราบความหมาย เพราะคำไทยมีคำพ้องเสียง ทำให้ความหมาย สับสน เช่น กัณฑ์ - กรรณ ชั้นท์ - ชรรค์ ฯลฯ
4. นักเรียนฟังไม่ชัด เพราะคำไทยมีคำควบกล้ำ เช่น คราว คลอง ครอง เกลี่ยกล่อม กลอง กรอง สรวล เป็นต้น
5. นักเรียนไม่สามารถถ่ายทอดคำตามเสียงคำที่มาจากภาษาอังกฤษ ซึ่งเขียน แตกต่างจากเสียงได้ เช่น ซอล์ค ดอกเตอร์ แท็กซี่ เป็นต้น
6. นักเรียนใช้คำที่มี ร ล ไม่ถูก เช่น ราว - ลาว ราด - ลาด

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2538 : 54) กล่าวว่า ปัญหาสำคัญด้านการเขียนส่วนมากเป็นเรื่องเกี่ยวกับการสะกดการันต์นักเรียนประถมศึกษาส่วนมากยังสะกดการันต์ผิดพลาด สาเหตุเพราะเด็กไม่ได้รับการฝึกการเขียนสะกดคำอย่างถูกวิธีและเพียงพอ

พฐู ทั้งแดง (2534 : 12) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำผิดพลาด และมีข้อบกพร่องอยู่เสมอ สรุปได้ว่าสาเหตุเกิดจากทั้งตัวนักเรียนและครูผู้สอน นักเรียนขาดความสังเกต ฝึกฝน ขาดหลักเกณฑ์ที่ถูกต้อง ตลอดจนวิธีการสอนของครูที่มีได้มีการพัฒนาเทคนิควิธีสอนให้แปลกใหม่เพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียนจึงเป็นสิ่งที่จะต้องควรแก้ไข เพื่อให้เด็กนักเรียนมีประสิทธิภาพในการเขียนสะกดคำถูกต้องมากขึ้น

จากความเห็นของนักวิชาการดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ปัญหาและสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดเกิดจากตัวผู้เรียนและวิธีการสอนของครูสาเหตุที่เกิดจากตัวผู้เรียนได้แก่ สุขภาพร่างกาย เช่น มีความบกพร่องในด้านการพูด การฟังการได้ยิน อารมณ์ ความคิด สมอง เจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียน ไม่เห็นความสำคัญของการเขียนสะกดคำ เป็นต้น

ความมุ่งหมายในการสอนสะกดคำ

วิธีสอนสะกดคำจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนเห็นความสำคัญของการเรียนการสอน และควรทราบถึงวิธีสอน ตลอดจนองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียน ซึ่งได้มีผู้ทีกล่าวถึงวิธีการสอนที่ได้ผล ไว้ดังนี้

เครือวัลย์ ทองมาก (2538 : 20) ให้ความเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเขียนสะกดคำว่า ครูสามารถจัดกิจกรรม ประกอบการสอนเขียนสะกดคำได้แก่ การใช้เกม บทเพลง การทำบัญชีคำยาก แบ่งกลุ่มแข่งขัน เขียนคำ รวบรวมคำยาก และนำคำมาแต่งประโยคเพื่อให้มีทักษะในการเขียนสะกดคำ

นอกจากนี้ วิภา รอดสุด (2542 : 13) ได้สรุปวิธีการสอนเขียนสะกดคำไว้ว่า การสอนเขียนสะกดคำมีวิธีที่หลากหลาย ครูสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนหลายวิธีด้วยกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมซึ่งครูจะเป็นผู้พิจารณา จุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนสนใจและสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่ายในการเรียน มีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงขึ้น

ความหมายของชุดฝึกทักษะ

ความหมายของแบบฝึก คำว่า “แบบฝึก” หรือ “แบบฝึกเสริมทักษะ” มีความหมายเดียวกัน ซึ่งบางครั้งจะเรียกว่าแบบฝึกบางครั้งเรียกว่าแบบฝึกเสริมทักษะ เพราะเป็นนวัตกรรมที่ครูนำมาใช้ในการฝึกหรือเสริมทักษะของผู้เรียนเพื่อให้เกิดรูปแบบในการเรียนการสอนและเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนให้สูงขึ้น

อัจฉรา ชิวพันธ์ (2546: 48) กล่าวว่าแบบฝึกหมายถึงสิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ ตามแนวของหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ และเสริมเพิ่มเติมเนื้อหาบางส่วนช่วยให้ นักเรียนนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ได้ อย่างแม่นยำถูกต้องและคล่องแคล่ว ชาญชัย อาจนสมาจาร (2540: 98) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกเสริมทักษะว่าเป็นส่วนหนึ่งของบทเรียนเป็นบทเรียนหรือหัวข้อที่นักเรียนต้องเรียน และเป็นโครงการที่ต้องทำให้เสร็จโดยมีคำถามให้นักเรียนได้ทบทวน ความรู้จากบทเรียนที่ผ่านมา ทำให้ทราบว่า นักเรียน ทำอะไร และทำให้สำเร็จผลอะไรในบทเรียนซึ่งการใช้ความสามารถได้ทั้งในชั้นเรียนและที่บ้าน

อารีย์ วาศน์อำนวย (2545: 48) ได้ให้ความคิดว่าแบบฝึก คืออุปกรณ์การเรียนการสอนอันประกอบด้วย กิจกรรมที่หลากหลาย น่าสนใจที่จะนำไปใช้เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติเพิ่มขึ้น เพื่อจะได้เปลี่ยนพฤติกรรม การเรียนรู้ให้คล่องแคล่วเกิดความชำนาญ และความแม่นยำ ซึ่งเป็นไปโดยอัตโนมัติ จากที่กล่าวมาข้างต้นนั้น สรุปได้ว่าแบบฝึกหมายถึงงานกิจกรรมเครื่องมือ หรือสื่อการเรียนการสอนอย่างหนึ่งทีสร้างขึ้น ประกอบด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย น่าสนใจที่มุ่งให้นักเรียนได้นำมาใช้ฝึกฝนปฏิบัติ เพื่อทบทวนเนื้อหาความรู้ต่างๆ ที่เรียนมาแล้วทำให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้เกิดความชำนาญและความแม่นยำ

อารีย์ บัวคุ้มภัย, 2540: 20) ได้เสนอหลักในการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ใช้หลักการเรียนรู้ เช่น นักเรียนต้องเข้าใจเป้าหมายที่ฝึก
2. การฝึกหัดต้องทำโดยจำเพาะเจาะจงเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้ามีแบบจะทำให้ได้ง่าย
3. ไม่ควรใช้เวลานานเกินไปจนนักเรียนเบื่อ ควรใช้เกมหรืออุปกรณ์ช่วย
4. วิธีฝึกนักเรียนควรใช้วิธีที่เป็นระเบียบ รวดเร็ว ย่นย่อ ครูควรตื่นตัว ฉับไว กระตุน ให้นักเรียน พร้อมทั้งจะทำขจัดสิ่งรบกวนต่าง ๆ
5. ระดับความยากง่ายต้องเหมาะสมกับนักเรียน
6. เวลาที่ใช้ในการฝึกหัดในระยะแรก ๆ ควรสั้น ๆ แล้วค่อยขยายเวลาให้มากขึ้น
7. ต้องมีการฝึกหัดเป็นรายบุคคล หรือเฉพาะกลุ่ม เพราะแต่ละคนมีจุดอ่อนต่างกัน
8. ครูควรให้นักเรียนทราบผลความก้าวหน้าในการทำแบบฝึกหัด ซึ่งจะเป็นการจูงใจที่ดี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวกับลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนสะกดคำ ดังที่

เนาวรัตน์ ชื่อมณี (2540) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยาก เรื่องเปิดหยา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านกลางเสลภูมิ กลุ่มโรงเรียนบ้านกลางเสลภูมิ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 30 คน ที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ผลการศึกษาพบว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยากเรื่องเปิดหยา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นวลทิพย์ มหามงคล (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถในการสะกดคำของนิสิตชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนวิชา 0115241 การเขียนเบื้องต้น ภาคเรียนที่ 1 มหาวิทยาลัยทักษิณ ปีการศึกษา 2552 โดยใช้กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยเป็นนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนวิชา 0115241 การเขียนเบื้องต้น มหาวิทยาลัยทักษิณ ปีการศึกษา 2552 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 67 คน ผู้วิจัยได้เริ่มด้วยการให้นิสิตทำข้อสอบก่อนเรียน (pre-test) แล้วให้นิสิตเรียนรู้กฎการสะกดคำ โดยใช้การสอนการสะกดคำตามแนวคิดของ เจมส์ เชพเพิร์ด (James Shepherd : 1995) แล้วให้นิสิตทำข้อสอบหลังเรียน (post-test) และทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการสะกดคำของนิสิตระหว่างก่อนและหลังการเรียนรู้อ ผลการศึกษาพบว่าหลังจากจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนแบบการสะกดคำตามแนวคิดของ เจมส์เชพเพิร์ด พบว่านิสิตมีการเปลี่ยนแปลงความสามารถในการสะกดคำภาษาอังกฤษสูงขึ้น คิดเป็น ร้อย 83.58 และผ่านเกณฑ์ในระดับดีมาก

กรรณิการ์ เลิศกระโทก และคณะ (2549, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดสวนทองรวมมิตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 2 จำนวน 26 คน โดยวิธีเลือกแบบเจาะจง ผลการศึกษาพบว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน (82.48/ 84.37) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความพึงพอใจของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรง

ตามมาตรฐานตัวสะกด ในด้านปัจจัยนำเข้าและด้านผลผลิต มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ในด้านกระบวนการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเกี่ยวกับการแก้ปัญหาการเขียนสะกดคำที่มักเขียนผิด ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล
3. การรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในเรื่องนี้ได้แก่นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2563 มีวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างสุ่มเลือกจำนวน 25 คน

เครื่องมือในการวิจัย คือ

1. ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่มักเขียนผิดที่ผู้สอนสร้างขึ้น
2. แบบทดสอบการเขียนการสะกดคำ

วิธีการสร้างเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวิธีในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ
2. กำหนดคำที่ใช้ฝึกการเขียนสะกดคำ
3. นำแบบบันทึกผลที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน คือ (1.นางศุภรัตน์ ยิงนคร ผู้อำนวยการ, 2.นางอำไพ ดวงแก้ว รองผู้อำนวยการ, 3.นางสาวนภาพร ศรีทองเกิด ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ความถูกต้องเหมาะสมทางด้านภาษา จากนั้นนำแบบสอบถามไปปรับปรุงหรือแก้ไขถ้อยคำ และเรียงลำดับเรื่องของแบบสอบถามให้เหมาะสมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
4. นำแบบบันทึกผลที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คน
5. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง
6. นำผลของการทดสอบมาหาค่าร้อยละ

การรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการดังนี้

1. สร้างและกำหนดรูปแบบการพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่มักเขียนผิดและแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มักเขียนผิด

2. ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยชี้แจงหลักการและเหตุผลให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างรับทราบ

3. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre- test) โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำผิดที่มักเขียนผิด ซึ่งมีทั้งแบบฝึกทักษะคำที่มักเขียนผิดที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น และได้คัดเลือกจากคำที่เขียนผิดบ่อยๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน คำที่เกี่ยวกับภาษาไทยที่คาดว่าจะสะกดผิด คำที่เป็น การเขียนตัวสะกดที่มีก้านต์ และคำควบกล้ำ เป็นต้น เช่น แต้บเล็ด รสชาติ พลวัน มัสมั่น เครื่องสำอาง ประเมิน มะรุ่มมะตุ้ม ไตรยางศ์ รถจีป เป็นต้น

ทดลองใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำผิด กับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา จำนวน 25 คน

6. หลังสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยทำการแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทดสอบหลังเรียน (Post- test) โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน และทำแบบสอบถามความพึงพอใจของ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวาต่อการจัดการเรียนรู้โดย ใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้การเขียนสะกดคำผิดที่สร้างขึ้นวิชาภาษาไทย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย/ การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. ค่า T-test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการศึกษาการแก้ปัญหาการเขียนสะกดคำที่นักเรียนมักเขียนผิดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา โดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่มักเขียนผิด ผู้วิจัยได้ ใช้แบบบันทึกผลการเขียนสะกดคำภาษาไทยในการรวบรวมข้อมูล ซึ่งได้ทำการบันทึกผลกลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 คน

ตารางที่ 1

ตารางแสดงค่าความแตกต่างและร้อยละ ก่อนการฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ และหลังการฝึกทักษะการเขียน สะกดคำวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 จำนวน 25 คน ดังนี้

นักเรียน	คะแนนทักษะการเขียนสะกดคำที่มักสะกดผิดวิชาภาษาไทย (30 คะแนน)			
	ก่อน	หลัง	ค่าความแตกต่าง	ร้อยละ
1	8	13	5	16.7
2	15	24	9	30.0
3	13	19	6	20.0
4	11	18	7	23.3
5	3	11	8	26.7
6	5	16	11	36.7
7	9	18	9	30.0
8	7	18	11	36.7
9	11	20	9	30.0
10	19	28	9	30.0
11	11	21	10	33.3
12	10	21	11	36.7
13	9	18	9	30.0
14	8	17	9	30.0
15	12	23	11	36.7
16	6	17	11	36.7
17	12	21	9	30.0
18	16	27	11	36.7
19	7	18	11	36.7
20	6	19	13	43.3
21	7	17	10	33.3
22	12	21	9	30.0
23	11	18	7	23.3
24	14	21	7	23.3
25	9	16	7	23.3
คะแนนเฉลี่ย	10.04	19.20	9.16	30.53
S.D	3.69	3.77	1.91	-

จากตาราง พบว่านักเรียนทุกคนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน จำนวน 19.20 คะแนน หรือ ร้อยละ 30.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.69

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการศึกษาการแก้ปัญหาการเขียนสะกดคำที่มักเขียนผิด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา สามารถสรุปผลได้ ดังนี้ การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่มักเขียนผิดประกอบการสอนช่วยให้นักเรียนเขียนสะกดคำภาษาไทยได้ถูกต้องและแม่นยำมากขึ้น จากการทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่มักเขียนผิดที่ครูสร้างขึ้น

การอภิปรายผล

จากตาราง 1 พบว่า การสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ มีคะแนนเฉลี่ยหลังฝึกทักษะเขียนสะกดคำสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนฝึกเขียนสะกดคำ จำนวน 19.20 คะแนน หรือ ร้อยละ 30.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.69 และการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น สอดคล้องกับ จูติตา คงด้วง (2549:41) ได้สร้างแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 50 คน ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำมีประสิทธิภาพ 81.43/82.87 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ดังนั้น การสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น และทำให้นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง การวิจัยในครั้งนี้ก็สมารถที่จะทำให้ผู้สอนพัฒนาการเรียนการสอน นำวิธีการนี้มาปรับใช้ในการเรียนการสอนต่อไป

ข้อเสนอแนะ ในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ในการฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่มักเขียนผิด หากผู้เรียนได้มีการฝึกทักษะการเขียนบ่อยๆ ซ้ำๆ ก็จะทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมาย และคำที่สะกดถูกต้องมากขึ้น ทำให้ผู้เรียนมองภาพออกและสามารถเขียนสะกดคำที่มักเขียนผิดจากการฝึกฝน จนเกิดการจำได้ ทำให้มีความสามารถในระดับการเขียนที่ดีขึ้นกว่าเดิม
2. ในการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำประกอบการสอน ครูควรชี้แจงกับนักเรียนถึงจุดมุ่งหมายของการฝึกทักษะการเขียนสะกดคำให้นักเรียนเข้าใจก่อน เพื่อให้นักเรียนมีความตั้งใจมากขึ้น
3. ในการฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควรให้นักเรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันมากขึ้น
4. ครูควรให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการหาคำที่มักสะกดผิดบ่อยๆ จะทำให้นักเรียนรู้สึกว่ามีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ร่วมกิจกรรมการเรียนอย่างสนุกสนาน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาผลการฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่มักเขียนผิดภาษาไทยโดยใช้ชุดฝึกการสะกดคำเพื่อนำไปพัฒนาด้านการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้ดีขึ้น
2. ทำการศึกษาทดลองกับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มักเขียนผิดวิชาภาษาไทย วิชาอื่นๆ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเป็นสื่อประกอบการสอน
3. ในการวิจัยครั้งต่อไปสามารถเลือกศึกษาปัญหาเกี่ยวกับคำที่มีการเขียนสะกดคำควตัส ร ,ล, ที่นักเรียนมักจะเขียนผิดเพราะไม่เข้าใจความหมายของคำ

บรรณานุกรม

กำชัย ทองหล่อ. ฉบับพิมพ์ พ.ศ. 2552. กรุงเทพฯ : อมรการพิมพ์. 2552

กรรณิการ์เลิศกระโทก. (2549). การพัฒนาแบบฝึก กทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ตัวสะกด
กลุ่มสระการเรียนรู้ ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. การศึกษาค้นคว้าด้วย
ตนเอง การศึกษามหาบัณฑิต พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ชนิษฐา แสงภักดี. (2540). การใช้แบบฝึกพัฒนาการเขียนสรุปความจากร้อยแก้วของ นักเรียนชั้น
เครือข่ายวัลย์ ทองมาก. การใช้เกมพัฒนาทักษะ การเขียนสะกดคำภาษาไทย, สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหล่มสักพิทยาคม จังหวัดเพชรบูรณ์. กรุงเทพฯ.
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2538

จิตรา ลีสัมบูรณ์วงศ์. (2535). การทดลองการสอนเขียนสะกดคำโดยใช้เกม สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6. งานวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนวัดสะตือ สปอ. ท่าเรือ สปจ. พระนครศรีอยุธยา
จตุตา คงด้วง. (2549). การพัฒนาแบบฝึก กทักษะภาษาไทยเรื่อง การเขียนสะกดค า ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบดินทร์เดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 4 สารนิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา)
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.

ชาญชัย อาจิมสมาจาร. (2540). การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริม.

ทฤษฎี ธีระวัฒนาพันธุ์ (2536). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องตัวสะกด
มาตราแมกด้วยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับวิธีสอนปกติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการนิเทศ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศิลปากร, ถ่ายเอกสาร.

นงเยาว์ บวงสรวง. (2545). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนโดยใช้แบบฝึก
เสริมทักษะกับวิธีการเขียนตามคำบอก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนท่าทางวิทยา จังหวัด
เพชรบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการนิเทศ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เนาวรัตน์ ชื่อมณี (2540) การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยาก เรื่องเปิดหาย สำหรับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2 ปริญญาโท. กศ.บ. มหาวิทยาลัยสารคาม. มหาสารคาม.

นวลทิพย์ มหามงคล. (2549). รายงานการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในงานเขียนของนิสิต ที่เรียน
วิชา 0115102 ภาษาอังกฤษ II. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.

ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2538). แนวทางการสร้างแบบฝึกหัดสะกดค ายาก สารพัฒนาหลักสูตร **อันดับ
ที่11 14 (121) ซ 55-56** : เมษายน – มิถุนายน.

พฐู ทั้งแดง. (2534). เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดค าของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกและไม่ใช้แบบฝึก.วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย. วิทยานิพนธ์
ศศ.ม. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. อัดสำเนา.

พัชรี วรจรัสรังสี. (2542. เมษายน). “การวิเคราะห์คำยากที่เขียนผิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3”
สารสาร วิชาการ. 2(4) : 52-52

มะลิ มกรามณี (2541) “ใช้คอมพิวเตอร์เสริมทักษะเขียนสะกดคำภาษาไทย” ในทักษะภาษานานา
วิธี. หน้า 60. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

วรรณิ โสมประยูร. การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2537.

วิภา รอดสุด. (2542). “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเขียนสะกดคำ ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ” ปรินญาณิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย.

สมศักดิ์ คงแก้ว (2538). การเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 3 ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดขอนแก่น ที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้
แบบฝึกการเขียนสะกดคำ กับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกตามข้อเสนอแนะของกรม
วิชาการ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

อรอุมา ตั้งพัฒนาสมบุญ. (2546). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกด คำวิชาภาษาไทยสำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ ปรินญาณิศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
ศิลปากร).

อัจฉรา ชิวพันธ์. (2546) คู่มือการสอนภาษาไทย กิจกรรมการเล่นประกอบการสอน. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อารี บัวคุ้มภัย. (2540). “การสร้างแบบฝึกเพื่อเสริมทักษะการใช้ถ้อยคำ ในงานเขียนร้อยแก้ว สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.” วิทยานิพนธ์ปรินญาณิศึกษาศาสตร สาขาวิชา การสอนภาษาไทย
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อารีย์ วาศน์อำนวย. (2545). “การพฒั นาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อเพิ่มความเข้าใจตามแนวการ
สอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.” วิทยานิพนธ์
ปรินญาณิศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร.

